

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **P. T. B.**
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem, sídlem Na
Pankráci 1618/30, Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí
Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2020, č.j. MV-9312-8/SO-2020,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 10. 3. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 11. 3. 2020, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 3. 3. 2020, č.j. MV-9312-8/SO-2020, (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 20. 11. 2019, č.j. OAM-46676-19/ZM-2019 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné, především však z níže uvedených důvodů nepřezkoumatelné, předčasné, vydané na základě přepjatého formalismu a nedostatečně zjištěného stavu věci a že současně žalovaná v zásadě paušálně odmítla jeho odvolací námitky ve shodě se závěry prvoinstančního orgánu a v dostatečném rozsahu se s nimi nevypořádala, zatížila tak napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
3. Žalobce konstatoval, že v rámci odvolacího řízení vznesl tyto odvolací námitky:
 - a) Vydání prvoinstančního rozhodnutí je předčasné, důkazně nepodložené, respektive bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, kdy nebylo možno bez dalšího dokazování uzavřít, že se žalobce dopustil výkonu nelegální práce. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2016, č.j. 3 Azs 171/2015-144.
 - b) Nepřiměřenost napadeného rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života.
4. Pokud se týká odvolací námitky pod bodem a) žalobce uvedl, že žalovaná ve shodě s prvoinstančním orgánem tuto námitku odmítla, přičemž na straně 4 odůvodnění uvedla: *„Skutečnost, že se v případě účastníka řízení mohlo jednat o administrativní pochybení na straně personálního oddělení, není důvodem od odhlédnutí od důvodu zamítnutí předmětné žádosti podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., neboť zákon zde nedává správnímu orgánu I. stupně možnost správního uvážení, resp. hodnocení za jakých okolností k výkonu nelegální práce došlo. Z výše uvedeného důvodu rovněž nelze přisvědčit námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nepřihlédnutí k vyjádření účastníka řízení, v němž popisuje skutečnosti, které vedly k výkonu nelegální práce, neboť správní orgán I. stupně k vyjádření konstatoval, že nijak nerozporuje skutečnost výkonu nelegální práce, jenž bylo potvrzeno z více zdrojů (sdělení OSSZ Beroun).“*
5. Dle žalobce byl postup jak prvoinstančního orgánu, tak žalované přepjatě formalistický. Žalobce má za to, že k výkonu nelegální práce ve smyslu a intenzitě dle § 5 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „*zákon o zaměstnanosti*“), nemohlo z jeho strany vědomě dojít. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 4. 5. 2016, č.j. 3 Azs 171/2015-144, ze kterého vyplývá, že neplnění účelu pobytu ze strany odvolatele je nutné řádně posoudit, a to z několika hledisek: *„Se stěžovatelem lze souhlasit, že pro posouzení, zda cizinec porušil podmínku plnění účelu pobytu, je třeba hodnotit konkrétní skutkové okolnosti, individuální důvody a také rozsah období, kdy tento účel nebyl plněn. Dle ustálené judikatury je třeba za závažnou překážku prodloužení pobytu cizince považovat*

například situaci, kdy účel pobytu nebyl plněn po „většinu doby“ povoleného pobytu, popřípadě v situacích, kdy se cizinec odhlásí z příslušných evidencí účelově, aby se vyhnul platebním povinnostem (srovnej rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 9. 2014, č.j. 7 Azs 144/2014-35, nebo rozsudek ze dne 18. 8. 2015, č.j. 8 Azs 145/2014-97).“

6. V tomto kontextu je dle žalobce třeba upřesnit, že podal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty dne 7. 8. 2019, přičemž podle tiskopisu žádosti byl deklarovaným zaměstnavatelem obchodní společnost GZ Production s.r.o., podle pracovní smlouvy pak náplní práce: provozní dělník a místem výkonu práce: Loděnice. Potvrzení o podání žádosti ze strany MVČR OAMP však oproti tomu obsahovalo v kolonce zaměstnavatel společnost GZ Media a.s., pracovní pozice obsluha strojů, přičemž místo výkonu práce je identické, tedy ulice Tovární, Loděnice. Žalobce tak dle svého názoru fakticky nikdy pro společnost GZ Production, s.r.o. závislou [činnost] nevykonával, byl v poukázaném období dle svého přesvědčení zaměstnancem společnosti GZ Media a.s., a to na pracovní pozici, pro kterou mu byla vydána zaměstnanecká karta. Sám aktivně žádný úkon směřující k výkonu nelegální práce neučinil.
7. Žalobce v tomto směru dále namítal, že za výše popsané situace měl správní orgán postupovat dle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“) a účastníka minimálně vyzvat za účelem upřesnění, na jakou pracovní pozici hodlá být zaměstnán a zda v tomto směru žádá i o změnu zaměstnavatele či nikoliv. Navíc dle spisového materiálu je v podstatě evidentní, že z jeho strany nedocházelo k výkonu nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) odst. 2 zákona o zaměstnanosti, dle kterého je nelegální práce definovaná jako: pokud fyzická osoba-cizinec vykonává práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu s povolením k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání, kdy nelze přehlédnout, že společnost GZ Media a.s. i GZ Production s.r.o. jsou majetkově i personálně propojeny minimálně p. Pelcem, místo výkonu práce a sídlo je identické, jedná se o stejnou skupinu, stejnou továrnu, stejné místo výkonu práce i druh práce, o stejnou provozovnu (továrnu, výrobní místo), o čemž svědčí i zpráva z OSZZ, že pojištění (odvody) jsou hrazeny za zaměstnance hromadně. Žalobce měl navíc za to, že vždy vykonával závislou činnost pouze pro společnost GZ Media a.s., přičemž z titulu zaměstnance nemá možnost ovlivnit, kdo za něj hradí sociální pojištění (zákonné odvody)
8. Žalobce je toho názoru, že skutkový stav podřaditelný pod pojem jiné závažné překážky pobytu cizince na území spočívá dle ustálené dosavadní judikatury správních soudů zejména v neplnění účelu povoleného pobytu v minulosti, v účelovém odhlášení z evidencí a ve výkonu nelegálního zaměstnání, tedy přímo v osobním jednání cizince. Jiná závažná překážka pobytu je vyvolána závažným a nepřijatelným osobním jednáním ze strany cizince, jež nelze podřadit pod jiné důvody pro zamítnutí žádosti cizince. Pro naplnění skutkové podstaty dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců je nezbytné, že byla „zjištěna“ jiná závažná překážka pobytu cizince na území, tedy např. závažné a nepřijatelné osobní jednání ze strany cizince v podobě neplnění účelu povoleného pobytu v minulosti, v účelovém odhlášení z evidencí a ve výkonu nelegálního zaměstnání a aby byl zjištěn skutkový stav věci. V jeho případě se však o žádnou takovou skutečnost nejednalo, žalobce pracoval na pracovní pozici a místě výkonu práce v souladu s udělenou zaměstnaneckou kartou, dle jeho názoru je nepochybné, že se muselo jednat o administrativní pochybení na straně jeho zaměstnavatele, v žádném případě o výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) zákona o zaměstnanosti, navíc dle žalobce k tomuto závěru bylo učiněno dokazování v nedostatečném rozsahu, respektive na základě dokazování učiněného správními orgány

nelze dojít k tomu jednomu jedinému závěru o výkonu nelegální práce ze strany žalobce.

9. Žalobce má tedy napadené rozhodnutí za nesprávné, nepřezkoumatelné, důkazně dostatečně nepodložené, předčasné a v rozporu se skutečným stavem věci.
10. Žalobce současně uvedl, že byt je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnanecké karty, má v České republice veškeré rodinné, sociální i materiální zázemí, pročez považuje napadené rozhodnutí za nepřiměřené ve vztahu k dopadu do jeho soukromého a rodinného života.
11. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
12. Žalovaná se s touto žalobní námitkou vypořádala tak, že na straně 5 napadeného rozhodnutí uvedla: *„Ohledně námitky nepřezkoumatelnosti v otázce přiměřenosti napadeného rozhodnutí podle § 174a zákona č. 326/1999 Sb., Komise konstatuje, že podle odst. 3 uvedeného ustanovení se přiměřenost dopadů rozhodnutí posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví, přičemž v posuzovaném případě zákon tuto povinnost správnímu orgánu I. stupně nestanovil. Dle žalobce však v zásadě bez ohledu na to, zda zák. č. 326/1999 Sb. výslovně stanoví či nestanoví povinnost správnímu orgánu zkoumat dopad napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života, měl správní orgán za povinnost tento dopad zkoumat.“* I z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nezákonné, nepřezkoumatelné, rovněž nepřiměřené.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

13. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že v posuzovaném případě ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce měl na území České republiky uděleno povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty s platností od 1. 11. 2017 do 31. 10. 2019 k zaměstnavateli GZ Production, s.r.o., přičemž dne 26. 4. 2019 byl žalobci udělen souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty k zaměstnavateli GZ Media, a.s. Dne 7. 8. 2019 žalobce podal předmětnou žádost o prodloužení doby platnosti povolení ve formě zaměstnanecké karty, ke které však předložil pracovní smlouvu uzavřenou dne 5. 6. 2019 se společností GZ Production, s.r.o. Na základě uvedené pracovní smlouvy žalobce vykonával práci u zaměstnavatele společností GZ Production, s.r.o., a to v období od uzavření předmětné smlouvy dne 5. 6. 2019 do rozvázání pracovního poměru u tohoto zaměstnavatele dne 31. 10. 2019. Skutečnost, že byl žalobce zaměstnán u GZ Production, s.r.o. rovněž vyplývá ze sdělení OSSZ Beroun, dle kterého byl žalobce evidovaný v registru zaměstnanců GZ Production, s.r.o. od 7. 6. 2019. Jelikož byl žalobce dne 26. 4. 2019 udělen souhlas se změnou zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty k zaměstnavateli GZ Media, a.s. a nikoli k zaměstnavateli GZ Production, s.r.o., dopustil se výkonu nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 2. zákona č. 435/2004 Sb., tudíž prvoinstanční orgán postupoval v souladu se zákonem, když předmětnou žádost zamítl § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
14. K žalobním bodům žalovaná uvedla, že tyto byly ve většině uplatněny již jako námitky

v odvolacím řízení, tudíž plně odkazuje na napadené rozhodnutí, zejména na strany 4 až 5, kde jsou rozvedeny důvody, pro které se žalovaná ztotožnila s názorem prvoinstančního orgánu, a rovněž i vypořádány námitky. Pokud jde o odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2015, č.j. 3 Azs 171/2015-144, žalovaná podotýká, že tento se týkal zamítnutí žádosti z důvodu zjištění jiné závažné překážky pobytu na území týkající se neplnění účelu pobytu, avšak v posuzovaném případě byla žádost zamítnuta podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců, dle kterého *Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci*. Námitky žalobce opírající se o naplnění skutkové podstaty jiné závažné překážky, byť i tu lze spatřit ve výkonu nelegální práce, považuje žalovaná za irelevantní. Pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“ je neurčitým právním pojmem, který, za účelem správné aplikace, předpokládá ze strany správního orgánu správní uvážení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, č.j. 9 As 80/2011-69), avšak v daném případě zákon o pobytu cizinců nedává možnost správního uvážení, resp. hodnocení, za jakých okolností k výkonu nelegální práce došlo. K námitce žalobce, že měla být v daném případě posuzována přiměřenost napadeného rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců bez ohledu na to, zda to tento zákon stanoví či nestanoví, žalovaná konstatovala, že tato námitka nemá oporu jak v zákoně o pobytu cizinců, tak v ustálené judikatuře správních soudů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č.j. 6 Azs 226/2015).

15. Žalovaná uzavřela, že se plně ztotožňuje s právním názorem prvoinstančního orgánu, který rozhodl o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení ve formě zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce vykonával nelegální práci.

IV.

Posouzení věci soudem

16. Vzhledem k tomu, že žalobce souhlasil s projednání věci bez jednání a žalovaná ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřila nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byla poučena o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
17. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

I.

18. Soud se neztotožňuje s námitkami žalobce o „nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí“ či „nedostatečně zjištěném skutkovém stavu“.
19. V souladu s § 68 odst. 3 věta první správního řádu jsou jak v napadeném tak prvoinstančním rozhodnutí uvedeny důvody jejich výroků, podklady pro jejich vydání, úvahy, kterými se správní orgány řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, i informace o tom, jak se správní orgány vypořádaly s návrhy a námitkami žalobce a s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Ostatně pokud by tomu tak nebylo, nemohl by žalobce se závěry správních orgánů v žalobě polemizovat.
20. Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je

nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

21. V případě žalobce bylo předmětem dokazování skutečnost, zda se žalobce dopustil nebo nedopustil „výkonu nelegální práce“, když podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců se platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, pokud cizinec vykonával nelegální práci.
22. „Výkon nelegální práce“ byl dostatečně prokázán povolením k dlouhodobému pobytu, souhlasem se změnou zaměstnavatele, žádostí o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, pracovní smlouvou ze dne 5. 6. 2019, sdělením společnosti GZ Production, s.r.o., a sdělením OSSZ Beroun. Těmito listinami bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce v období od 5. 6. 2019 do 31. 10. 2019 vykonával práci u zaměstnavatele GZ Production, s.r.o., ačkoli zaměstnanecká karta zněla na zaměstnavatele GZ Media, a.s. Provádění dalšího dokazování tak nebylo třeba.
23. Žalobce se na základě souhlasu se změnou zaměstnavatele a pracovní smlouvy ze dne 5. 6. 2019 objektivně nemohl domnívat, že práci vykonává pro společnost, na kterou zní zaměstnanecká karta. Obdobný předmět práce, stejné místo jejího výkonu, majetková a personální propojenost dotčených subjektů, hrazení odvodů hromadně, nejsou způsobilé cokoli změnit n skutečnosti, že žalobce namísto společnosti GZ Media, a.s., v rozhodném období vykonával práci pro společnost GZ Production, s.r.o.
24. Postup správních orgánů není „přepjatě formalistický“, neboť je zcela v souladu se zjištěným skutkovým stavem věci. Ze stejného důvodu nebyl žádný důvod pro to, aby správní orgány žalobce „vyzývaly za účelem upřesnění, na jakou pracovní pozici hodlá být zaměstnán a zda žádá i o změnu zaměstnavatele“.
25. Vzhledem k tomu, že se výrok prvoinstančního rozhodnutí nepopírá o ustanovení § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, nemohly se správní orgány dopustit jeho nesprávné aplikace. Ze stejného důvodu nejsou na případ žalobce aplikovatelné závěry učiněné Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 4. 5. 2016, č.j. 3 Azs 171/2015-144.

II.

26. Soud se neztotožňuje ani s námitkou žalobce, že se správní orgány měly zabývat „otázkou přiměřenosti napadeného rozhodnutí podle § 174a zákona o pobytu cizinců“, neboť pro předmětný typ správního řízení zákon o pobytu cizinců povinnost postupovat podle jeho § 174a nestanoví.

V.

Rozhodnutí soudu

27. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

28. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

29. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. dubna 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu